

En op welken leeftijd, bij sommigen zoo ooit, is het inkomen voldoende en betrouwbaar genoeg om daarop zijn berekeningen te baseeren, tot afzondering van een gedeelte voor het betalen van een premie, die natuurlijk vrij belangrijk is, als men zich de uitkeering verzekert, van een som die wat te beteekenen heeft.

Een verzekering op het leven is echter nog niet voldoende, daarbij behoort om dezelfde redenen ook nog een verzekering van invaliditeit, de premie daarvoor is niet onbelangrijk en waar het dikwijls reeds moeilijk is, de eerste premie te betalen, hoeveel te meer dan nog de tweede. Zeker er kon veel voorkomen worden, een ruimere aansluiting bij de onderlinge verzekering van geneeskundigen is zeer gewenscht, doch alles te voorkomen, dat gaat niet en laten wij nu niet te veel filosofheeren over de quaestie, wat door behoeftige of overleden medici voorkomen had kunnen worden, het feit is er, dat er behoeftigen zijn, en het is de plicht van ons collega's daarmede rekening te houden.

In de Afdeeling „Oude IJssel” is besloten met algemeene stemmen, dat ieder lid minstens *f* 5.— per jaar aan het ondersteuningsfonds zal bijdragen. De geheele bijdrage der afdeeling met 12 leden bedraagt nu *f* 75.—. Laten de correspondenten der verschillende afdeelingen trachten een zelfde bepaling in hun afdeeling ingang te doen vinden, dan zijn wij een goede schrede voorwaarts, doch niets meer, want werkelijk dan hebben wij nog niets te veel gedaan, dan wordt pas de uitkeering van onzen Penningmeester een ondersteuning.

Wij toonen eerst dan het ware gemeenschapsgevoel te bezitten als wij zorgen voor onze in behoeftige omstandigheden verkeerende collega's of hun gezin.

Terborg, Februari 1903.

N. P. BRUNT.

De rede van Dr. J. KUIPER over „Nerveuse stoornissen tengevolge van ongevallen” lezende, trof mij de omslachtige omschrijving van het begrip, *ongeval*, die onze oostelijke bureu er op na houden en ook het feit dat in onze ongevallenwet zelfs geen poging gewaagd wordt om dat begrip te definieeren.

Dezer dagen las ik: „Les Accidents du Travail, Guide du Médecin”, van G. BROUARDEL en daar vindt men op pag. 18 de definitie die MARESTAING geeft: „l'accident est une atteinte au corps humain provenant de l'action soudaine et violente d'une force extérieure”.

SACHET verklaart deze definitie „exacte de tous points; elle comprend en effet tous les termes de l'accident: action soudaine et violente d'une cause extérieure, lésion de l'organisme. Cette manière de comprendre l'accident permet d'éluider un certain nombre d'états qui sont des conséquences du travail de l'ouvrier, mais ne sauraient constituer l'accident: tels sont par exemple certains empoisonnements, provoqués par la profession même de la victime etc..

Vergelijkt men hiermede de omschrijving van het begrip „ongeval” van BRUNS, zooals dat door Dr. J. KUIPER bijna woordelijk is weergegeven (zie

l. c. blz. 5) dan komt mij de definitie van MARESTAING heel wat bondiger voor. Voor collegae die ingeschreven zijn bij de Rijksverzekeringsbank, is bovengenoemd boekje van BROUARDEL zeer lezenswaardig; men vindt er zeer veel praktische wenken in die bij het invullen der formulieren uitstekend te pas komen.

Enschede, 23 Februari 1903.

E. J. G. W. BERGHEGE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — Amerikaansche Ueberhygiene. In den staat Virginia wordt een wet voorgesteld om voor menschen met „zwakke longen” het kussen van andere personen strafbaar te stellen. Nog slechts één stap en het wordt een strafbaar feit, „zwakke longen” te bezitten (*Allg. med. Centralz.*).

— **Bevoegde verpleegsters.** In Illinois is voorgesteld, de bevoegdheid om als verpleegster op te treden afhankelijk te maken van het afleggen van een Staatsexamen, om een einde te maken aan het misbruik, dat ongeofende personen zich den titel van verpleegster aanmatigen (*Brit. med. Journ.*).

— **Epidemie van kinderparalyse.** In de laatste jaren is herhaaldelijk opgemerkt, dat kinderparalyse epidemisch kan optreden. In *the Boston med. & surg. Journ.* van 11 Dec. 1902 wordt een epidemie van ten minste 31 gevallen beschreven, die in de zomermaanden van 1900 voorgekomen zijn te Gloucester (Massachusetts), een plaats van 25000 inwoners. Slechts één geval was doodelijk. De meeste gevallen volgden op dagen van groote hitte, enkele op het nemen van zeebaden. De groote meerderheid der zieken bestond uit jongens. De leeftijd was van 13 maanden tot 10 jaar. De meeste kinderen waren jonger dan vier jaar. In 1843 is reeds een kleine epidemie van „paralyse bij het tandenkrijgen” in Amerika beschreven. In 1861 zijn gelijktijdig in Zweden en Noorwegen zulke epidemieën voorgekomen, in 1885 nabij Lyon. Een zeer groote epidemie, door CALVERLY beschreven (126 gevallen), doet, door haar groot sterftecijfer (14 pCt.) aan epidemische cerebrospinaalmeningitis denken.

LONDEN. — De pokken. Terwijl te Liverpool het aantal nieuw aangetasten begint te verminderen — in het begin van Februari waren er 19 nieuwe patiënten per dag, in de tweede week 5 of 6 — verspreidt de ziekte zich door geheel het Noorden van Engeland. Bijzondere aandacht wordt geschonken aan de landloopers, die hier en daar aan pokken lijdende zijn aangetroffen. Zooveel mogelijk worden deze, ook als zij in logementen verblijven, ingeënt. Vooral in Schotland neemt men krachtige maatregelen in deze richting. Te Leeds zijn reeds ongeveer 100 personen aangetast. Geen van hen was in de laatste 10 jaren ingeënt. De gemeenteraad van Glasgow heeft bij de Regeering aangedrongen op invoering van verplichte herinenting met eerbiediging van gemoedsbezwaren (*Brit. med. Journal*).